

เรื่อง ภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่และภาพรวม ปี 2563

การนำเสนอภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่และภาพรวม ปี 2563 พบว่ามีความเคลื่อนไหวสำคัญในไตรมาสสี่ ปี 2563 โดยภาพรวมมีการปรับตัวดีขึ้น การจ้างงานเพิ่มขึ้นและอัตราการว่างงานลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลง คดีอาญาลดลง การเกิดอุบัติเหตุทางบกลดลง การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และบุหรี่ยลดลง อย่างไรก็ตาม ภาพรวมทั้งปี 2563 สังคมไทยได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้การจ้างงานลดลงและอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น ในขณะที่สถานการณ์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวัง คดีอาญา การเกิดอุบัติเหตุมีสถานการณ์ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังได้นำเสนอสถานการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจ ได้แก่ การพัฒนาทักษะดิจิทัลมีความสำคัญกับการทำงานในอนาคต และหลักประกันรายได้ของผู้สูงอายุเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งการเสนอบทความเรื่อง “พ.ร.ก. เงินกู้ให้อะไรกับประชาชน”

การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น แต่อัตราการว่างงานอยู่ในระดับสูง และชั่วโมงการทำงานยังต่ำกว่าภาวะปกติ

ไตรมาสสี่ ปี 2563 กำลังแรงงานเพิ่มขึ้น โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 39.1 ล้านคน เพิ่มขึ้นจาก 38.0 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ตลาดแรงงานของกลุ่มผู้อยู่นอกกำลังแรงงานโดยเฉพาะในกลุ่มทำงานบ้าน ซึ่งแรงงานกลุ่มนี้เข้ามาเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระ การจ้างงานเพิ่มขึ้น มีจำนวน 38.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 จากการขยายตัวของการจ้างงานภาคเกษตรกรรมร้อยละ 3.4 ขณะที่นอกภาคเกษตรกรรมมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 โดยสาขาที่ขยายตัว ได้แก่ สาขาการขนส่ง/เก็บสินค้า สาขาก่อสร้าง รวมทั้งสาขาโรงแรม/ภัตตาคาร การว่างงานมีแนวโน้มดีขึ้น อัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.86 ลดลงจากร้อยละ 1.95 และร้อยละ 1.90 ในไตรมาสสองและไตรมาสสามตามลำดับ เช่นเดียวกับผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานรายใหม่มีจำนวนลดลงมากจาก 171,987 คนในเดือนพฤษภาคม 2563 เหลือ 64,760 คนในเดือนธันวาคม 2563 สะท้อนให้เห็นถึงการจ้างงานในระบบที่ปรับตัวดีขึ้น ชั่วโมงการทำงานยังต่ำกว่าภาวะปกติ โดยชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยภาคเอกชนเท่ากับ 45.4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงเมื่อเทียบกับ 46.4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน แต่ปรับตัวดีขึ้นจาก 44.2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในไตรมาสก่อน ด้านการทำงานล่วงเวลา (ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) ลดลงร้อยละ 2.9 มีจำนวนเท่ากับ 6.4 ล้านคน จาก 6.6 ล้านคน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ตลอดปี 2563 ตลาดแรงงานได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ทำให้อัตราการว่างงานเพิ่ม และชั่วโมงการทำงานลดลง โดยกำลังแรงงานในปี 2563 มีจำนวนทั้งสิ้น 38.5 ล้านคน หรือขยายตัวร้อยละ 1.0 การจ้างงานขยายตัวร้อยละ 0.2 จากการจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมขยายตัวร้อยละ 0.3 ส่วนการจ้างงานภาคเกษตรกรรมลดลงร้อยละ 0.1 อัตราการว่างงานปี 2563 อยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 1.69 เพิ่มจากปี 2562 ที่ร้อยละ 0.98 และชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ยลดลง โดยชั่วโมงการทำงานภาคเอกชนอยู่ที่ 43.2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจาก 45.8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือลดลงร้อยละ 5.7 ขณะที่แรงงานที่ทำงานล่วงเวลา (ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) มีจำนวนลดลงร้อยละ 17.1 ซึ่งส่วนหนึ่งทำให้แรงงานมีรายได้ลดลงและอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ทั้งนี้ จากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนช่วงครึ่งปี 2563 พบว่า ครัวเรือนมีรายได้ 23,615 บาท ปรับตัวลดลงจากปี 2562 ที่มีรายได้ 26,371 บาท หรือมีรายได้ลดลงร้อยละ 10.45

ปัจจัยเสี่ยงด้านแรงงานปี 2564 ได้แก่ (1) ความไม่แน่นอนของการระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่ และผลกระทบต่อเศรษฐกิจ หากมีการระบาดระลอกใหม่จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการโดยเฉพาะกลุ่มที่ยังไม่ฟื้นตัวจากการระบาดในรอบแรก อาจจะปรับลดตำแหน่งงานลง หรือปรับเปลี่ยนรูปแบบการจ้างงาน โดยเฉพาะแรงงานในสถานประกอบการขนาดเล็กสาขาโรงแรม/ภัตตาคาร ค้าปลีกและค้าส่ง ขณะที่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระจะมีรายได้ลดลงจากการชะลอตัวของการบริโภคภาคเอกชน ทั้งนี้ หากยังไม่สามารถควบคุมสถานการณ์การระบาดได้ รวมทั้งมีความล่าช้าในการได้รับวัคซีน และกระจายให้กับประชาชน แรงงานอาจได้รับผลกระทบที่รุนแรงและยาวนานขึ้น (2) **สถานการณ์ภัยแล้ง** จากปริมาณน้ำในเขื่อนที่มีปริมาณลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2562 ทำให้ปริมาณน้ำต้นทุนในปี 2564 มีน้อย ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2564 มีปริมาณน้ำใช้การได้อยู่ที่ 16,151 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีน้อยกว่าปี 2563 ถึง 1,176 ล้านลูกบาศก์เมตร จึงอาจเกิดภาวะขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง กระทบต่อการเพาะปลูกของเกษตรกรโดยเฉพาะในกลุ่มพืชที่ใช้น้ำมาก และ (3) **การขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะกลุ่มทักษะด้านเทคโนโลยี และดิจิทัล** จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สถานประกอบการที่การจ้างงานเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและดิจิทัลมีการขยายตัวอย่างมาก เนื่องจากการเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจโดยใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ทั้งหุ่นยนต์ ระบบปัญญาประดิษฐ์ และอินเทอร์เน็ต ขณะที่การผลิต การยก/เปลี่ยนระดับทักษะแรงงานด้านเทคโนโลยียังไม่ตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว

แนวทางการบริหารจัดการตลาดแรงงาน ประกอบด้วย (1) การรักษาระดับการจ้างงานอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าถึงนโยบายเสริมสภาพคล่องของภาครัฐ เพื่อรักษาการจ้างงานในช่วงวิกฤต และเร่งรัดการดำเนินงานภายใต้โครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการจ้างงาน และสร้างรายได้สูงพื้นที่โดยเร็ว รวมทั้งส่งเสริมการจ้างงานผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงงานมากขึ้น (2) **การจัดเตรียมมาตรการรองรับปัญหาภัยธรรมชาติที่จะส่งผลกระทบต่อแรงงานเกษตร** โดยต้องวางแผนบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับปริมาณน้ำในแต่ละพื้นที่ และส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับแรงงานในช่วงที่ไม่สามารถทำการเกษตรได้ รวมถึงการสนับสนุนการเข้าถึงเงินทุน และการตลาด และ (3) **การสนับสนุนการพัฒนาทักษะ ปรับทักษะ และสร้างทักษะใหม่ให้กับแรงงาน** เพื่อให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้ประกอบการ โดยการเร่งประชาสัมพันธ์สิทธิประโยชน์ที่รัฐจัดให้จากการฝึกอบรมพัฒนาทักษะแรงงานของสถานประกอบการ การส่งเสริมการเข้าถึงบริการเรียนรู้ทางออนไลน์บนแพลตฟอร์มของภาครัฐ อาทิ “ไทยมีงานทำ” ของกระทรวงแรงงาน และ “Futureskill—newcareer.in.th” ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

หนี้ครัวเรือนขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ขณะที่คุณภาพสินเชื่อดีขึ้นแต่ยังต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

หนี้สินครัวเรือนในไตรมาสสามปี 2563 มีมูลค่า 13.77 ล้านล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยที่ร้อยละ 3.9 ใกล้เคียงกับร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 86.6 ต่อ GDP เพิ่มขึ้นตามเศรษฐกิจที่หดตัวจากผลของการแพร่ระบาดของ COVID-19 ขณะที่ความสามารถในการชำระหนี้ปรับตัวดีขึ้น โดยไตรมาสสามปี 2563 ยอดคงค้างหนี้ NPLs เพื่อการอุปโภคบริโภคมีมูลค่า 144,329 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.91 ของสินเชื่อรวม ลดลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 3.12 ในไตรมาสก่อน เป็นผลจากมาตรการช่วยเหลือและการปรับโครงสร้างหนี้เพื่อชะลอการด้อยคุณภาพของสินเชื่อ ทำให้ภาพรวมคุณภาพสินเชื่อดีขึ้นในทุกประเภทสินเชื่อ อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องเฝ้าระวังความสามารถในการชำระหนี้ เนื่องจากในไตรมาสสามปี 2563 สัดส่วนหนี้ค้างชำระไม่เกิน 3 เดือน (Special Mention Loans: SM) ของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 6.7 ต่อสินเชื่อรวม หรือคิดเป็น 2 เท่าของสัดส่วน NPLs ต่อสินเชื่อรวมชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงที่สินเชื่อดังกล่าวจะกลายเป็น NPLs หากมีปัจจัยลบมากระทบต่อรายได้หรือความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือน

แนวโน้มการก่อหนี้ของครัวเรือนในระยะถัดไป คาดว่าหนี้ครัวเรือนจะเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน ตามมาตรการกระตุ้นการบริโภคของภาครัฐ รวมถึงกิจกรรมเศรษฐกิจที่เริ่มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป ที่จะทำให้ความต้องการสินเชื่อบัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการแก้ปัญหาหนี้สินในวงกว้างและเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง แต่สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่ จะส่งผลกระทบต่อรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น และเป็นความท้าทายสำคัญ ในการหาแนวทางช่วยเหลือลูกหนี้ เพื่อไม่ให้มีปัญหาสภาพคล่องซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และ กลายเป็นปัจจัยกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยระยะถัดไปอาจต้องพิจารณาถึง (1) การปรับโครงสร้างหนี้สำหรับลูกหนี้ที่เคยได้รับการปรับโครงสร้างหนี้ไปแล้ว ควบคู่กับการปรับโครงสร้างหนี้รายใหม่ (2) การจำแนกลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่ ออกจากลูกหนี้กลุ่มอื่น เพื่อไม่ให้เกิดการที่กลุ่มลูกหนี้ที่ไม่มีปัญหาทางการเงินแต่เข้ารับมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ และ (3) การต้องให้ความช่วยเหลือกลุ่มครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยเป็นพิเศษ เนื่องจากการลดลงของรายได้อาจส่งผลกระทบต่อภาระการดำรงชีพ เพราะมีภาระหนี้สินและขาดสัณฐานการเงินเดิมอยู่แล้ว

การเจ็บป่วยโดยรวมลดลง แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังโรคมือ เท้า ปาก ในกลุ่มเด็กเล็ก

ไตรมาสที่ ปี 2563 การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลงร้อยละ 51.9 เป็นการลดลงในเกือบทุกโรค โดยผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ลดลงร้อยละ 88.1 ผู้ป่วยด้วยโรคไขเลือดออกลดลงร้อยละ 69.3 และผู้ป่วยโรคปอดอักเสบลดลงร้อยละ 20.9 แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังโรคมือ เท้า ปาก ในกลุ่มเด็กเล็ก เนื่องจากมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว รวมทั้งการแพร่ระบาดของ COVID-19 และผลกระทบจากฝุ่น PM 2.5 ขณะที่ภาพรวมปี 2563 การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังลดลงร้อยละ 50.0 ส่วนหนึ่งเนื่องจากประชาชนตระหนักถึงการป้องกันตนเอง ส่งผลให้การเป็นโรคตามฤดูกาลลดลง

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังลดลง

ไตรมาสที่ ปี 2563 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังลดลงร้อยละ 3.2 โดยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงร้อยละ 4.7 และการบริโภคบุหรี่ยังลดลงร้อยละ 0.5 ขณะที่ภาพรวมปี 2563 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังลดลงร้อยละ 3.6 เนื่องมาจากมาตรการภาครัฐในการปิดสถานบันเทิงและการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 และประชาชนตระหนักถึงโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ซึ่งเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำให้เกิดโอกาสติดเชื้อ COVID-19 ได้ง่ายและอาการรุนแรงกว่าบุคคลทั่วไป จึงหันมาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่ เพื่อให้มีสุขภาพที่แข็งแรงขึ้นและเป็นการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ทั้งนี้ ยังคงต้องให้ความสำคัญกับการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ถึงโทษและพิษภัยของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความตระหนักรู้จนเกิดเป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมของคนในสังคม

คดีอาญารวมลดลง แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังการประทุษร้ายต่อทรัพย์ การลักลอบเล่นการพนัน รวมทั้งการลักลอบข้ามชายแดนเข้าประเทศอย่างผิดกฎหมายเพื่อลดการแพร่ระบาดของ COVID-19

ไตรมาสที่ ปี 2563 คดีอาญารวมลดลงร้อยละ 23.7 จากไตรมาสเดียวกันของปี 2562 โดยคดียาเสพติดลดลงร้อยละ 26.4 คดีชีวิตร่างกายและเพศลดลงร้อยละ 7.8 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ลดลงร้อยละ 7.5 ขณะที่ภาพรวมปี 2563 คดีอาญารวมลดลงเช่นกันที่ร้อยละ 14.6 โดยคดียาเสพติดลดลงร้อยละ 15.6 คดีชีวิตร่างกายและเพศลดลงร้อยละ 12.3 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ลดลงร้อยละ 7.5 สถานการณ์ช่วงต้นปี 2563 ที่เกิดการแพร่ระบาดของ COVID-19 รัฐบาลได้ใช้มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม มาตรการล็อกดาวน์ ทำให้

การก่ออาชญากรรมทั่วไปในช่วงดังกล่าวลดลง แต่เกิดอาชญากรรมอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ร้อยละ 96.5 ภายหลังการผ่อนคลายมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 รูปแบบการก่ออาชญากรรมด้านอื่นเริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากไตรมาสสามปี 2563 โดยมีคดีชิงทรัพย์ วิ่งราว ลักทรัพย์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 รถจักรยานยนต์ถูกโจรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 49.3 จึงต้องให้ความสำคัญและเฝ้าระวังคุมเข้มการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ การแพร่ระบาดของสารเสพติดรูปแบบใหม่ รวมทั้งการลักลอบข้ามชายแดนเข้าประเทศอย่างผิดกฎหมาย การลักลอบเล่นการพนัน ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการระบาดระลอกใหม่ของ COVID-19

การเกิดอุบัติเหตุและผู้เสียชีวิตลดลง ขณะที่อุบัติเหตุช่วงเทศกาลปีใหม่ 2564 มีผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น สาเหตุหลักเกิดจากตัวบุคคล จึงยังต้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่องต่อไป

ไตรมาสสี่ ปี 2563 มีการรับแจ้งการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลงร้อยละ 10.7 ผู้เสียชีวิตลดลงร้อยละ 14.1 และผู้บาดเจ็บลดลงร้อยละ 7.2 สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากตัวบุคคลสูงสุดคือ ขับรถตัดหน้า กระชั้นชิดร้อยละ 36.1 รองลงมาได้แก่ ขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดร้อยละ 35.7 ภาพรวมปี 2563 การเกิดอุบัติเหตุ จำนวนผู้เสียชีวิต และผู้บาดเจ็บ ลดลงร้อยละ 8.7 17.7 และ 9.9 ตามลำดับ และช่วงเทศกาลปีใหม่ 2564 แม้ได้มีการถอดบทเรียนจากเทศกาลของไทยที่ผ่านมา อีกทั้งยังเป็นช่วงที่เกิดการระบาดของ COVID-19 ระลอกใหม่ จำนวนผู้เสียชีวิตช่วงเทศกาลปีใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 สะท้อนสถานการณ์บนท้องถนนที่ยังคงต้องให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนน สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การบูรณาการการแก้ปัญหาอย่างจริงจังทั้งในส่วนกลางที่กำหนดนโยบาย ร่วมกับชุมชน ท้องถิ่น การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย ตลอดจนปรับเปลี่ยนทัศนคติผู้ขับขี่ให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

การร้องเรียนผ่าน สคบ. และ กสทช. เพิ่มขึ้น

ไตรมาสสี่ ปี 2563 สคบ. ได้รับการร้องเรียนสินค้าและบริการเพิ่มจากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน ร้อยละ 39.7 โดยประเด็นด้านขายตรงและตลาดแบบตรงยังคงได้รับการร้องเรียนจำนวนมากจากการหลอกให้ร่วมลงทุน ขณะที่การร้องเรียนผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.2 จากช่วงเวลาเดียวกันในปีก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นประเด็นเรื่องมาตรฐานและคุณภาพการให้บริการ ซึ่งปัจจุบัน กสทช. ออกประกาศการกำหนดและกำกับดูแลอัตราขั้นสูงของค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศที่เกินกว่าสิทธิการใช้งาน ได้แก่ (1) บริการเสียง (Voice) (2) บริการข้อความสั้น (SMS) (3) บริการข้อความมัลติมีเดีย (MMS) และ (4) บริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ (Mobile Internet) เพื่อให้เป็นธรรมต่อผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ **ภาพรวมในปี 2563** การรับร้องเรียนผ่าน สคบ. และ กสทช. เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 และ 5.2 ตามลำดับ และมีประเด็นเฝ้าระวังในการคุ้มครองผู้บริโภคที่สำคัญ คือ (1) สินค้าปลอมและสินค้าราคาสูงเกินจริง ทั้งที่ซื้อขายผ่านหน้าร้านและช่องทางออนไลน์ (2) การหลอกขายกรมธรรม์คุ้มครองเกี่ยวกับ COVID-19 (3) ภัยไซเบอร์จากมาตรการทำงานที่บ้าน (Work from Home) และ (4) การคุ้มครองผู้บริโภคจากการซื้อขายออนไลน์ข้ามประเทศ (Cross-Border E-Commerce) ที่ยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบกำกับดูแลในส่วนที่ไม่ได้ซื้อขายผ่านแพลตฟอร์ม และที่ผ่านแพลตฟอร์มที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

การพัฒนาทักษะดิจิทัลมีความสำคัญกับการทำงานในอนาคต

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้อัตราการใช้อินเทอร์เน็ตสูงขึ้นมาก เนื่องจากประชาชนต้องเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต นอกจากจะเอื้อต่อการใช้ชีวิตในระหว่างที่มีโรคระบาด ยังมีส่วนสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในภาวะวิถีใหม่และการทำงานในอนาคต ซึ่งจากการประชุมเวทีเศรษฐกิจโลก (WEF, 2020) ชี้ว่าในอีก 5 ปีข้างหน้า ธุรกิจกว่าร้อยละ 43 มีแผนที่จะลดจำนวนแรงงาน ร้อยละ 41 จะจ้าง

ผู้เชี่ยวชาญสำหรับงานเฉพาะแทนพนักงานเดิมของตน และร้อยละ 34 มีความต้องการแรงงานที่มีทักษะมากขึ้น โดยอาชีพที่มีความต้องการมากขึ้น อาทิ Data Analysts and Scientists, AI and Machine Learning Specialists, Big Data Specialists, และ Digital Marketing and Strategy Specialists ซึ่งจะเน้นการใช้เทคโนโลยีซึ่งจำเป็นต้องอาศัยกำลังแรงงานที่มีทักษะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยีเป็นหลัก

ขณะที่แรงงานไทยยังคงต้องพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลสำหรับการทำงานในอนาคต โดย WEF Digital skill report 2020 ระบุว่าแรงงานไทยมีทักษะด้านดิจิทัลเพียงร้อยละ 54.9 โดยอยู่ในอันดับที่ 89 จาก 140 ประเทศ สอดคล้องกับอันดับความสามารถในการแข่งขันทางดิจิทัล (IMD world digital skill) ของ International Institute for Management Development (IMD) ซึ่งประเมินจากปัจจัยหลัก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยี และด้านความพร้อมรองรับอนาคต โดยในปี 2020 ประเทศไทยมีคะแนนรวม 64.265 จาก 100 คะแนน และอยู่อันดับที่ 39 จาก 63 ประเทศ โดยด้านความพร้อมรองรับอนาคตเป็นด้านที่เป็นจุดอ่อนที่สุดมีคะแนนเพียง 49.936 อยู่อันดับที่ 45 ซึ่งปัจจัยย่อยที่เป็นจุดอ่อนที่สำคัญคือ การฝึกอบรมและการศึกษา (อันดับ 55) และทัศนคติในการปรับตัวในการทำงานในอนาคตได้ (อันดับ 53) สำหรับแนวทางการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลจากตัวอย่างของต่างประเทศ สามารถจำแนกได้เป็น 2 ส่วน กล่าวคือ (1) **การพัฒนาทักษะของแรงงาน** ประกอบด้วย การขยายการเข้าถึงและผู้ใช้งาน ICT การมีนโยบายตลาดแรงงานเชิงรุกที่การดำเนินการต้องเชื่อมโยงกับทักษะที่มีความต้องการของตลาด และการส่งเสริมการพัฒนาทักษะแรงงานด้านดิจิทัล และ (2) **การยกระดับการศึกษาด้าน ICT** โดยต้องดำเนินการตั้งแต่การวางแผนโดยเชื่อมโยงการศึกษาด้าน ICT กับแผนอื่น รวมทั้งหากกลไกการสนับสนุน และดึงภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT ให้ครอบคลุม ซึ่งรวมถึงการพัฒนาครูให้มีทักษะ การกำหนดมาตรฐานด้านการเรียนรู้ ICT และทำให้การเรียนรู้ ICT เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต การมีอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการติดตามประเมินผลการใช้ ICT ในการศึกษา ซึ่งประเทศไทยอาจนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาแรงงานของไทยให้มีขีดความสามารถในการรองรับการทำงานในอนาคต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในที่สุด

หลักประกันรายได้ของผู้สูงอายุ : เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ประเทศไทยกลายเป็นสังคมสูงอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และจะก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์ (Completely Aged Society) ในปี 2566 และสังคมสูงวัยระดับสุดยอด (Super Aged Society) ในปี พ.ศ. 2576 แต่การออมในผู้สูงอายุยังไม่เพียงพอต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต จากรายงานเรื่อง “การเตรียมความพร้อมด้านการเงินและสุขภาพในสังคมอายุยืน” ของ TDRI (2562) ระบุว่า เงินออมที่พึงมีเมื่ออายุ 60 ปี เพื่อให้พอใช้จ่ายจนถึงอายุ 100 ปี สำหรับคนรายได้ปานกลางที่อยู่ในเขตเมืองคือประมาณ 4.3 ล้านบาท ขณะที่ผู้อยู่ในเขตชนบทคือประมาณ 2.8 ล้านบาท ซึ่งในปี 2562 พบว่า มีครัวเรือนเพียง 1.2 แสนครัวเรือนเท่านั้นที่มีเงินออมสูงกว่า 2.8 ล้านบาท สะท้อนให้เห็นว่าสถานการณ์ออมของครัวเรือนในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้ ระบบบำนาญของไทยยังถูกจัดอันดับไว้ในระดับต่ำ โดยสถาบันระดับโลก 2 สถาบันคือ Mercer CFA และบริษัท Allianz ซึ่งระบุตรงกันว่าประเทศไทยมีคะแนนของระบบบำนาญอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในมิติด้านความเพียงพอ ทั้งนี้ แรงงาน 37.9 ล้านคน มีระบบบำนาญรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งรองรับ คือ (1) แรงงานในระบบ 17.5 ล้านคน มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และกองทุนประกันสังคมมาตรา 33 และมาตรา 39 (ได้รับบำนาญจากทั้งกองทุนฯ และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ) และ (2) แรงงานนอกระบบ 20.4 ล้านคน ซึ่งมีเพียงการออมภาคสมัครใจที่รัฐจัดให้ แบ่งเป็นกองทุนประกันสังคมมาตรา 40 จำนวน 3.5 ล้านคน และกองทุนการออมแห่งชาติ 2.4 ล้านคน ซึ่งทั้งสองกลุ่มจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วย และแรงงานที่เหลือ 14.5 ล้านคน ได้รับเพียงเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างเดียว ซึ่งหากพิจารณาความเพียงพอของบำนาญหลังเกษียณ พบว่าประเทศไทยมีสัดส่วน Gross pension replacement rate ที่ร้อยละ 37.5 ขณะที่ค่าเฉลี่ยของ OECD อยู่ที่

ร้อยละ 52 ซึ่งแตกต่างค่อนข้างมาก อีกทั้งอัตราทดแทนรายได้หลังเกษียณ (Replacement Rate) ของไทยซึ่งควรอยู่ที่ร้อยละ 50-60 แต่มีเพียงข้าราชการที่จะมีรายได้เพียงพอที่ร้อยละ 50-70 ของเงินเดือนเดือนสุดท้ายเท่านั้น ดังนั้น ภาครัฐควรดำเนินการ ได้แก่ (1) การส่งเสริมการออมเพื่อสร้างหลักประกันรายได้ให้กับผู้สูงอายุ โดยการสร้างการรับรู้และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงหลักประกันให้สะดวกและรวดเร็วทั้งการสมัครและการขอรับสิทธิประโยชน์ และทบทวนฐานเงินเดือนสูงสุดในการคำนวณเงินสมทบประกันสังคมและปรับอัตราการออมเพื่อให้แรงงานสามารถออมได้มากขึ้น ขณะที่ภาคประชาชนสามารถเตรียมความพร้อมโดยการเก็บออมได้อีกทางหนึ่งด้วย และ (2) การเพิ่มรายได้ โดยส่งเสริมการมีรายได้หลังเกษียณและความรู้ทางการเงิน การประกอบอาชีพตามความสามารถของผู้สูงวัย และเพิ่มความรู้ในการบริหารจัดการการเงิน (Financial literacy)

บทความเรื่อง “พ.ร.ก. เงินกู้ให้อะไรกับประชาชน”

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรุนแรง กระทั่งต่อประชาชนทุกสาขาอาชีพ รัฐบาลจึงได้ออก พ.ร.ก. เงินกู้หนึ่งล้านล้านบาท ใช้เพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาการระบาดของโรค ช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้แก่ภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ รวมทั้งฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม โดย พ.ร.ก. ดังกล่าวได้กำหนดการใช้จ่ายเป็น 3 แผนงานหลัก ได้แก่ **แผนงานที่ 1 มีวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และสาธารณสุข** โดยมีวงเงินกู้ 45,000 ล้านบาท ประกอบด้วย แผนงาน/โครงการเพื่อรองรับค่าใช้จ่าย ค่าเยียวยา ค่าชดเชย และค่าเสี่ยงภัยสำหรับบุคลากรทางการแพทย์ การจัดซื้อ/จัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ ยารักษาโรค วัคซีนป้องกันโรค และห้องปฏิบัติการ การรองรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการบำบัดรักษา/ป้องกัน/ควบคุมโรค/วิจัยพัฒนา การเตรียมความพร้อมด้านสถานพยาบาล ตลอดจนการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉิน **แผนงานที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยผู้ได้รับผลกระทบ** โดยมีวงเงินกู้ 555,000 ล้านบาท และต่อมาเมื่อเกิดการระบาดระลอกใหม่ ได้รับการโอนงบประมาณจากแผนงานที่ 3 อีกจำนวน 45,000 ล้านบาท รวมเป็น 600,000 ล้านบาท ประกอบด้วย แผนงาน/โครงการเพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้แก่ประชาชน เกษตรกร ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ **แผนงานที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม** โดยมีวงเงินกู้ 400,000 ล้านบาท และต่อมาเมื่อเกิดการระบาดระลอกใหม่ ได้โอนงบประมาณไปยังแผนงานที่ 2 จำนวน 45,000 ล้านบาท คงเหลือ 355,000 ล้านบาท ประกอบด้วย แผนงาน/โครงการเพื่อการฟื้นฟูกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมและกระตุ้นการบริโภคภาคครัวเรือนและเอกชน รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ปัจจุบันกรอบวงเงินกู้ถูกอนุมัติไปแล้วทั้งสิ้น 748,666.24 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 74.9 ของวงเงินงบประมาณรวม และมีการเบิกจ่ายแล้วประมาณร้อยละ 54.05 ของงบประมาณที่ได้รับการอนุมัติทั้งหมด (ข้อมูล ณ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2564) โดยมีโครงการที่ได้รับการอนุมัติแล้ว 256 โครงการ อย่างไรก็ตามวงเงินอนุมัติดังกล่าวจะถูกใช้และเบิกจ่ายเป็นงวดตามความจำเป็นในการใช้จ่าย ซึ่งปัจจุบันมีการเบิกจ่ายแล้ว 404,632.25 ล้านบาท สำหรับการดำเนินโครงการภายใต้แผนงาน/โครงการตาม พ.ร.ก. เงินกู้ฯ ดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ **แผนงานที่ 1** ทำให้ระบบสาธารณสุขมีความพร้อมในการรับมือการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยได้สนับสนุนโครงการที่สำคัญ อาทิ การจัดหายาและวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ การพัฒนาศักยภาพระบบบริการสุขภาพ การเร่งรัดการเข้าถึงวัคซีน COVID-19 สำหรับประชาชนไทย รวมถึงการสนับสนุนค่าตอบแทน เยียวยา ชดเชย และเสี่ยงภัย สำหรับการปฏิบัติงานของ อสม. **แผนงานที่ 2** สนับสนุนเงินช่วยเหลือประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบกว่า 31 ล้านคน โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบและกลุ่มเปราะบาง ซึ่งประกอบด้วย ผู้ประกอบอาชีพอิสระ 15.3 ล้านคน เกษตรกร 7.56 ล้านคน และกลุ่มเปราะบาง 7.7 ล้านคน นอกจากนี้ ได้สนับสนุนโครงการเพิ่มกำลังซื้อผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และโครงการคนละครึ่ง ซึ่งเป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายและค่าครองชีพ พร้อมไปกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ

แผนงานที่ 3 ทำให้เกิดการสร้างตำแหน่งงานรองรับการว่างงานมากถึง 416,581 ตำแหน่ง โดยแบ่งเป็นการจ้างงานในท้องถิ่น 156,581 ตำแหน่ง และนักศึกษาจบใหม่ 260,000 ตำแหน่ง ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการจ้างงาน มีการจ้างงานในท้องถิ่นเกิดขึ้นแล้ว 131,961 ตำแหน่ง และโครงการจ้างนักศึกษาจบใหม่มีการจ้างงานแล้ว 11,962 ตำแหน่ง

นอกจากประโยชน์ทางตรงจาก 3 แผนงานหลักดังกล่าวแล้ว การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของประชาชนภายใต้สถานการณ์การระบาดของโรคฯ ยังสนับสนุนให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคมดิจิทัล (Digital Society) เร็วขึ้นจากการที่ภาครัฐได้กำหนดมาตรการช่วยเหลือ/เยียวยา ผ่านแอปพลิเคชัน เป๋าตังและถุงเงิน ซึ่งทำให้คนไทยเริ่มมีความคุ้นชินกับการใช้จ่ายเงินผ่านกระเป๋าตังอิเล็กทรอนิกส์ (E-Wallet) มากขึ้น นอกจากนี้ การลงทะเบียนขอรับสิทธิประโยชน์ในโครงการต่าง ๆ ทำให้เกิดเป็น**ฐานข้อมูลขนาดใหญ่** ที่ได้จากหลายหน่วยงานมารวมตรวจสอบสิทธิประโยชน์ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการเชื่อมโยงข้อมูลด้านต่าง ๆ ระหว่างหน่วยงาน

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา ทำให้ทราบถึงบทเรียน อันจะนำไปสู่แนวทางการปรับปรุงระบบและการเตรียมความพร้อมให้สามารถรองรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อาทิ **(1) การมีความพร้อมในการรองรับโรคอุบัติใหม่** ทำให้ระบบสาธารณสุขไทยมีแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อมป้องกัน/แก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ ทั้งในด้านการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ และบุคลากร อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับโรคให้กับบุคลากรในพื้นที่ การประสานงานและบูรณาการของหน่วยงาน ตลอดจนการพัฒนาฐานข้อมูลและระบบเฝ้าระวังโรคด้วยระบบดิจิทัล **(2) การมีหลักประกันด้านรายได้ของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ จะสามารถบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตได้** ในช่วงการระบาด พบว่า แรงงานนอกระบบประมาณ 17.5 ล้านคน (ร้อยละ 46.2 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด) ไม่มีหลักประกันด้านรายได้มารองรับจากการขาดรายได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสร้างความตระหนักในการออมให้กับประชาชน และความรู้ในการบริหารจัดการเงิน โดยการทบทวนรูปแบบการออมให้มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการและความสามารถในการออม **(3) การมีฐานข้อมูลบุคคลด้านสวัสดิการสังคมที่สมบูรณ์** ทำให้การช่วยเหลือประชาชนมีความรวดเร็วและตรงกลุ่มเป้าหมาย ที่ผ่านมาฐานข้อมูลบุคคลยังไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายและมีการจัดเก็บอย่างกระจัดกระจาย ทำให้ยากต่อการนำข้อมูลมาเชื่อมโยงและใช้ประโยชน์ ดังนั้น การพัฒนาและจัดการระบบฐานข้อมูลบุคคลจึงเป็นเรื่องจำเป็น รวมถึงการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล การกำหนดสิทธิในการเข้าถึง และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลบุคคลระหว่างฐานข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ ข้อมูลสวัสดิการและการได้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เข้ากับฐานข้อมูลภาษี เพื่อใช้ในการจัดสรรความช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็ว ทันการณ์ ประหยัดงบประมาณ **(4) การมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม** ที่ผ่านมาทุกภาคส่วนได้ร่วมมือในการจัดการการระบาด อาทิ การจัดทำสื่อความรู้เผยแพร่ การพัฒนาแอปพลิเคชันติดตามและเฝ้าระวังโรค เช่น หมอชนะ ไทยชนะ COVID-19 Tracker การปรับตัวของภาคเอกชนที่อนุญาตให้พนักงานทำงานที่บ้าน การตรวจคัดกรองโรคก่อนเข้าสถานที่ รวมถึงการสนับสนุนสถานที่ในการกักตัว อย่างไรก็ตาม การบูรณาการความร่วมมือและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคมจำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในอนาคต และ **(5) การสื่อสารประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอและโปร่งใส** ที่เน้นให้ประชาชนเข้าใจง่ายที่สุด โดยให้ทราบว่าเกิดอะไรขึ้น และควรจะต้องรับมือหรือปฏิบัติตนอย่างไรในสถานการณ์วิกฤต เพื่อลดความตื่นตระหนกจากข้อมูลหรือข่าวสารที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ตลอดจนช่วยสร้างความตื่นรู้และความร่วมมือของประชาชน

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

23 กุมภาพันธ์ 2564

ตัวชี้วัดภาวะสังคม

องค์ประกอบหลัก	2562	2563	2562				2563			
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4
1. การมีงานทำ ^{1/}										
กำลังแรงงาน (พันคน)	38,178	38,544	38,365	38,420	37,959	37,968	38,193	38,173	38,726	39,086
%YOY	-0.7	1.0	0.6	-0.2	-2.0	-1.1	-0.4	-0.6	2.0	2.9
การมีงานทำ (พันคน)	37,613	37,680	37,703	37,782	37,482	37,483	37,424	37,081	37,927	38,289
%YOY	-0.7	0.2	0.9	-0.3	-2.1	-1.1	-0.7	-1.9	1.2	2.2
ผู้ว่างงาน (พันคน)	373	651	351	377	394	372	395	745	738	727
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	0.98	1.69	0.92	0.98	1.04	0.98	1.03	1.95	1.90	1.86
การทำงานต่ำระดับ (พันคน)	250	485	336	239	193	231	284	704	442	510
2. หนี้สินครัวเรือน ^{2/}										
มูลค่าหนี้สินครัวเรือน (ล้านล้านบาท)	13.49	N.A.	12.97	13.09	13.25	13.49	13.50	13.59	13.77	N.A.
% YOY	5.1	N.A.	6.3	5.8	5.6	5.1	4.1	3.8	3.9	N.A.
สัดส่วนต่อ GDP (ร้อยละ)	79.9	N.A.	78.4	78.4	78.9	79.9	80.2	83.8	86.6	N.A.
NPL (พันล้านบาท)	140.6	N.A.	126.4	124.4	133.3	140.6	156.2	152.5	144.3	N.A.
% YOY	16.7	N.A.	9.0	10.0	12.2	16.7	23.6	19.7	8.3	N.A.
% NPL ต่อสินเชื่อรวม	2.90	N.A.	2.75	2.74	2.81	2.90	3.23	3.12	2.91	N.A.
3. สุขภาพและการเจ็บป่วย										
จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง (ราย) ^{2/}										
หัด	6,614 (19.0)	1,212 (-81.7)	2,068	1,585	1,533	1,428	746	146	194	126
ไข้กาฬหลังแอ่น	25 (25)	12 (-52)	6	6	6	7	5	3	2	2
ไข้สมองอักเสบ	894 (20.0)	908 (1.6)	258	207	211	218	275	190	266	177
อหิวาตกโรค	12 (140)	5 (-58.3)	6	4	1	1	0	1	2	2
มือ เท้า และปาก	67,355 (-3.8)	33,310 (-50.5)	9,260	12,954	35,839	9,302	5,512	1,153	5,003	21,642
บิด	2,556 (-24.8)	2,234 (-12.6)	649	736	647	524	679	573	586	396
ปอดอักเสบ	256,555 (-9.5)	196,403 (-23.4)	73,429	51,189	63,635	68,302	77,549	29,430	35,389	54,035
อีหุน	2,170 (-14.6)	1,641 (-24.4)	463	493	722	492	269	334	526	512
ไข้เลือดออก	131,157 (50.9)	72,130 (-45.0)	16,150	31,978	54,989	28,040	9,183	18,159	36,187	8,601
ไข้หวัดใหญ่	396,363 (116.2)	123,602 (-68.8)	133,975	61,464	108,786	92,138	99,365	4,957	8,293	10,987
พิษสุนัขบ้า	3 (-80.0)	3 (-0.0)	0	2	0	1	0	2	1	0
อัตราการตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญต่อประชากร 100,000 คน										
- ความดันโลหิตสูง	14.2 (8.4)	N.A.	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส							
- หัวใจขาดเลือด	31.4 (-12)	N.A.								
- หลอดเลือดสมอง	53.0 (126)	N.A.								
- เบาหวาน	25.3 (15.9)	N.A.								
- มะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด	128.2 (4.2)	N.A.								
4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน										
- ผู้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางบก (ราย)	8,685	7,147	2,422	2,177	1,899	2,187	2,057	1,450	1,761	1,879
- คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ (คดี)	16,640	14,585	4,353	4,498	3,989	3,800	3,879	3,591	3,613	3,502
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (คดี)	46,549	43,038	11,684	10,757	12,341	11,767	11,084	10,353	10,718	10,883
- คดียาเสพติด (ราย)	369,237	311,455	86,291	94,196	97,520	91,230	91,929	81,504	70,890	67,132
5. การคุ้มครองผู้บริโภค ^{3/}										
5.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน (ราย)										
- กรณีสัญญา	4,017	3,188	1,170	1,050	1,018	779	528	776	1,091	865
- กรณีฉลาก	2,105	2,138	459	706	545	395	547	429	537	625
- กรณีโฆษณา	7,191	6,810	726	3,452	1,705	1,328	949	2,525	1,758	1,578
- กรณีกฎหมาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- กรณีขายตรงและตลาดแบบตรง	2,252	3,828	377	651	721	503	534	1,189	975	1,130
5.2 การให้คำปรึกษาทางสายด่วน 1166 (ราย)	47,996	55,551	11,759	11,579	13,127	11,531	15,258	13,737	13,278	13,278

ที่มา: 1/ รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2/ ธนาคารแห่งประเทศไทย

3/ สำนักกระบวนคดี กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

4/ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรีไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส